Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

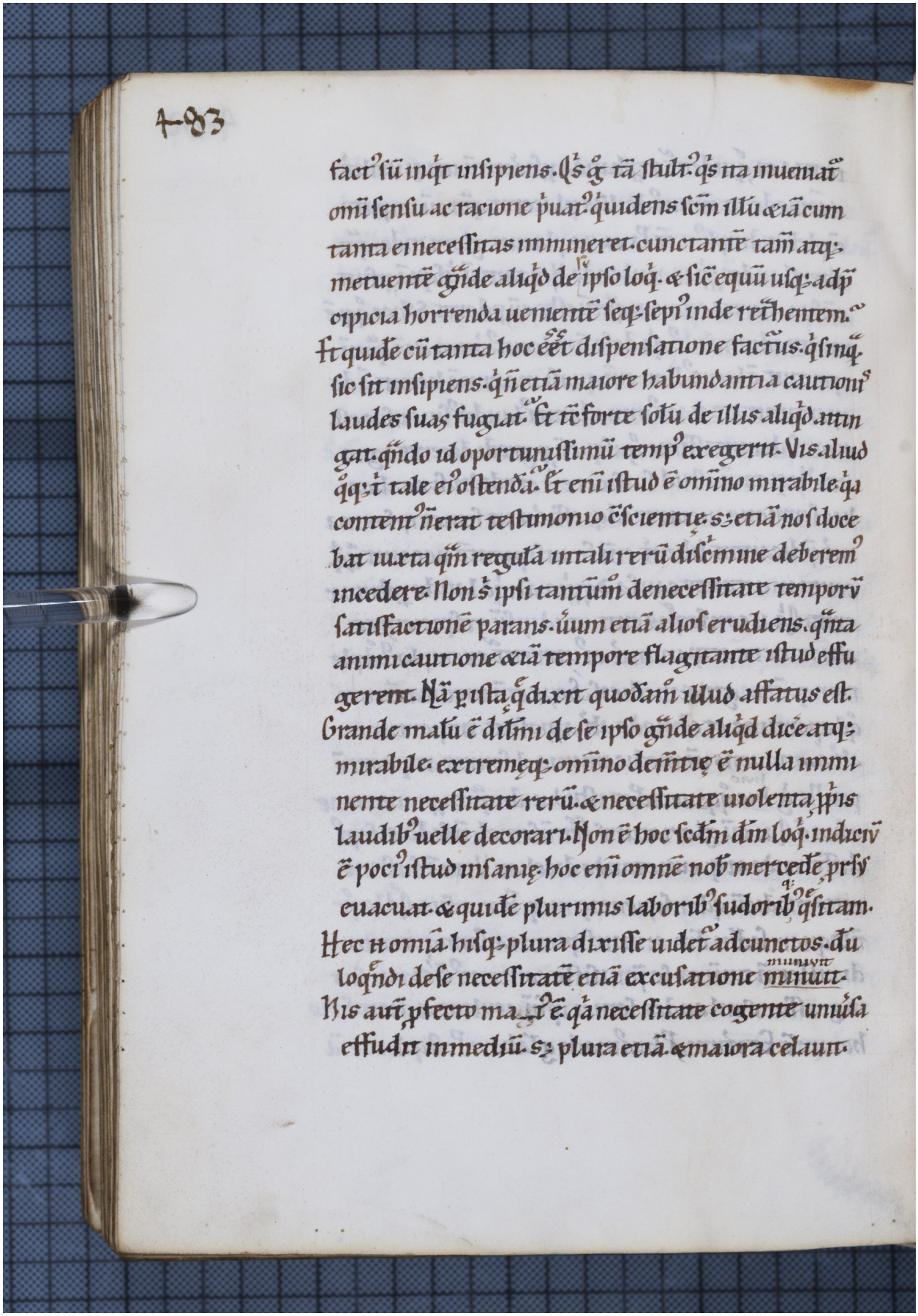

fact? sũ inq̃t insipiens. Qs q̃ tã stult? qs ita inuenat
omĩ sensu ac racione p̃uat? quidens scm illũ etiã cum
tanta ei necessitas immineret. cunctantẽ tam atq;
metuentẽ q̃ide aliq̃d de ipso loq̃. & sic equũ usq; adp̃
opicia horrenda uenientẽ seq; sep? inde rethentem.
Et quide cũ tanta hoc eet dispensatione factus. q̃s inq̃
sic sit insipiens. q̃n etiã maiore habundantia cautionis
laudes suas fugiat. Et tẽ forte solũ de illis aliq̃d attin
gat. q̃ndo id oportunissimũ temp? exegerit. Vis aliud
q̃q; t̃ tale ei ostendã. Et enĩ istud ẽ omino mirabile. q̃a
contem? ñerat testimonio ẽ scientię. s; etiã nos doce
bat iuxta q̃n regulã in tali rerũ discrimine deberem?
incedere. Non s ipsi tantũm? denecessitate temporũ
satisfactionẽ parans. ũum etiã alios erudiens. q̃nta
animi cautione etiã tempore flagitante istud effu
gerent. Nã p̃ista q̃ dixit quodam illud affatus est.
Grande malũ ẽ dicti de se ipso q̃ide aliq̃d dicẽ atq;
mirabile. extremeq; omino dementię ẽ nulla imminente necessitate rerũ. & necessitate uiolenta p̃pis
laudib? uelle decorari. Non ẽ hoc secdm dm loq̃. indicũ
ẽ poci? istud insanię. hoc enĩ omnẽ nob? mercede p̃rs
euacuat. & quide plurimis laboribus sudoribus q̃ qsitam.
Hec ut omia hisq; plura dixisse uidet ad cunctos. du
loqndi de se necessitate etiã excusatione minuit.
His aut̃ p̃fecto ma[illegible] ẽ q̃a necessitate cogente unũ sa
effudit in medũ. s; plura etiã. & maiora celauit.